

୪ ବର୍ଷ ପରେ ୦୪/୧୦/୧୯୮୮

ସ୍ୱନକ୍ଷତ୍ରର ଦିନ ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ସଙ୍କଳ୍ପର ଦିନ । ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି ପୁଣିଥରେ ଆଜି ଆମର ସେଇ ପୁରୁଣା ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୋହରାଇଲୁ । ୪ ବର୍ଷ ତଳେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସର୍ବାଧୁନିକ ମୁଦ୍ରଣ କୌଶଳର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରି ଏକ ପ୍ରଭାତୀ ଦୈନିକ ଭାବେ ସତ୍ୟତମ ସମାଦ ପରିବେଷଣ କରିବା, ଆଠପୁଷାରେ ସାମିତ କଲେବର ଭିତରେ ସବୁ ବର୍ଗର ପାଠକମାନଙ୍କର ଗୃହିତାକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସଙ୍କଳ୍ପ ନେଇ 'ସମାଦ' ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା, ନୂଆପାଠକ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଇ ଓଡ଼ିଆ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଟିକିଏ ଅଧିକ ସ୍ୱାର୍ଥମାନା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ସର୍ବାଧୁନିକ ମୁଦ୍ରଣ କୌଶଳକୁ ଆପଣେଇବାର ସେହି ଦୁଃସାହସ ପାଇଁ ଏବେବି ଆମକୁ ମୂଲ୍ୟଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ଏ ପ୍ରକାର ମୁଦ୍ରଣ କୌଶଳକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ବସ୍ତ୍ରଇ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଭିତ୍ତିଭୂମିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ତା'ର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଲୁ । ମାତ୍ର ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆମର ପାଠକ ଓ ବିଜ୍ଞାପନଦାତାମାନେ ଯେ, ଏହି ଆଧୁନିକ ମୁଦ୍ରଣ କୌଶଳର ପ୍ରଭାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଆମେ ଗର୍ବିତ ଏବଂ ଅନୁଗୃହୀତ ।

ସବୁ ବର୍ଗର ପାଠକମାନଙ୍କର ଗୃହିତାକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ଭିନ୍ନସ୍ୱାଦର ପ୍ରଭାତୀ ଦୈନିକ ଭାବେ 'ସମାଦ' ଆଜି ଓଡ଼ିଶାରେ ସର୍ବତ୍ର ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମର ପ୍ରଭାବ ବୃଦ୍ଧି କେବଳ ଆମର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ପ୍ରସାରଣ ସଂଖ୍ୟାରେ ସାମିତ ହୋଇ ରହିନାହିଁ, ବରଂ ଆମର ପୁସ୍ତକାଳୟ ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟା ପ୍ରକାଶକ ଏବଂ ସମ୍ପାଦକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ ଓ ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଆମ ପାଇଁ ଯେଉଁକି ଗର୍ବ ଏବଂ ଗୌରବର ବିଷୟ, ଓଡ଼ିଶାର ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହିପରି ଏକ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ।

'ସମାଦ'ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ନୀତି ମୂଳରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରହି ଆସିଅଛି । ଅନେକ ହୁଏତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଆମର ପ୍ରଭାବ ଓ ଲୋକପ୍ରିୟତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ପାରି ଆମର ନୀତିର ଅର୍ଥକୁ କଦର୍ଥ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ଓ କରୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ 'ସମାଦ'ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ନୀତି ଯେ, ପରସ୍ପର ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହେଁ ଏହାର ବହୁପ୍ରମାଣ ଗତ ୪ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଦେଇଛୁ । କିନ୍ତୁ କେଜାଣି କାହିଁକି ଆମର କିଛି ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟା ଏହାକୁ ବୁଝି ନବୁଝିଲାପରି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସାମାନ୍ୟତମ ବୃତ୍ତିଗତ ଶାଳନତା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ମନେ କରୁନାହାନ୍ତି ।

'ସମାଦ' ସବୁବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର ସମୂହ ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥମାନକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ଦିଗରେ ଜୋର ଦେଇ ଆସିଛି ଓ ଆଜି ମଧ୍ୟ ତା'ର ସେ ସଙ୍କଳ୍ପର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଛି । 'ସମାଦ' କେବେହେଲେ ନିଜକୁ ନିଷ୍ପକ୍ଷ ବୋଲି ଦାବୀ କରିନାହିଁ । 'ସମାଦ'ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ନୀତିରେ ନିଷ୍ପକ୍ଷତାର ଅବକାଶ ନାହିଁ । କାରଣ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥମାନର ପୁରଣା ପାଇଁ ସେ ମୂଳରୁ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ବରଂ ସମାଦପତ୍ରମାନେ ଆଜି ନିଜନିଜକୁ ନିଷ୍ପକ୍ଷ, ନିର୍ଦ୍ଦାକ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ ବୋଲି ଦାବୀ କରିବା ଏକ ଔପଚାରିକ ସ୍ୱୋଗାନ୍ତରେ ପରିଣତ ହେଲାଣି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ପରି ସମାଦପତ୍ର ବ୍ୟବସାୟ ଆଜି ଏତେ ପରିମାଣରେ ପୁଞ୍ଜିକାରିଗରୀ କୌଶଳ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପନ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇପଡ଼ିଛି ଯେ, ଏସବୁ ନିର୍ଭରଶୀଳତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ 'ସ୍ୱାଧୀନ' ବୋଲି ଦାବୀ କରିବା କେବଳ ଆକାଳନ ମାତ୍ର । ସମାଦପତ୍ରର ମାଲିକମାନେ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥପାଇଁ କାରକଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପିତା ଯୋଡ଼ି ସମାଦ ପରିବେଷଣ କରିବା ଏବେ ଏକ ନୂଆ ଫର୍ମୁଲା ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଏହା ଏପରି ଭାବେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବାରେ ଲାଗିଛି ଯେ, ଯେଉଁ କେତେକଣ ପ୍ରକାଶକ ଓ ସମ୍ପାଦକ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଯାକୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଠକମାନଙ୍କରେ ଏକ ବିଶ୍ୱାସର ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ସତ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତେ ସ୍ୱାର୍ଥ ହୋଇପଡ଼ିଛି ସମାଦପତ୍ର ମାଲିକମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ନୀତି । ଏ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମ୍ପାଦକ ଓ ସମାଦକମାନେ ଆତ୍ମସ୍ୱାଧିକାର ଘୋଡ଼େଇବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପକ୍ଷତା, ନିର୍ଦ୍ଦାକତା ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରୁଛନ୍ତି ସିନା, ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏସବୁର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁଠି ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ସ୍ୱର—ଉତ୍ତୋଳନ ନିରର୍ଥକ, ସେଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର ପ୍ରତିକାର ହେବ କିପରି ବା କରିବ କିଏ ? ଏହା ଆଜି ଆମର ସମ୍ପାଦକ ଓ ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ବିତ୍ତମନା ନୁହେଁ, ଏକ 'ବ୍ୟଲେଞ୍ଜ' ମଧ୍ୟ । ଆମେ ଏହି 'ବ୍ୟଲେଞ୍ଜ'କୁ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛୁ ଓ ଏହାର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ବୋଲି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଛୁ ।

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ